

bør de ikke være. Det er en Selvfølge, at jo større og strengere Krav man stiller til Barnefaderen, jo mere Interesse har han af at slippe for disse Forpligtelser. Derfor mener jeg, at det vilde være rigtigt i Loven at indføre en Bestemmelse om, at det skal være Barnemoderens Pligt at angive Barnefaderens Navn.

Men her støder man paa den Vanskelighed, at i København har man en Institution, der hedder Den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse, og der er Forholdet, at Kvinder fra alle Samfundslag og fra alle Nationer kunne lægge sig ind og føde, og det bliver da en Hemmelighed ikke blot, hvem der er Fader til vedkommende Barn, men ogsaa, hvem der er Moder til Barnet. Det glæder mig at se, at den højtærede Justitsminister har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, ligesom det glæder mig at se, at Ministeren oprindelig har været inde paa, at det skulde gøres til Pligt for enhver Barnemoder at angive Barnefaderens Navn. Men Justitsministeren er vegen tilbage for de Indvendinger, der ere rejste fra anden Side, nemlig fra hans Kollega Kultusministeren, under hvem Fødselsstiftelsen sorterer, og Ministeren tør derfor ikke gaa videre end til at bestemme, at de Børn, der fødes paa Fødselsstiftelsen, have, naar de vokse til, Ret til at faa at vide Moderens Navn, derimod ikke Faderens. At de maa faa Moderens Navn at vide, forstaar jeg saaledes, at de have Ret til at faa at vide ikke blot, at hun hedder f. Eks. Marie Petersen eller Nielsine Jensen, men ogsaa hvor hun stammer fra, for at de en Gang kunne opsøge hende, hvis de ønske det. Men Faderens Navn mener man fra Fødselsstiftelsens Side, det ikke gaar an at røbe. Jeg er ikke bleven overbevist ved de Paastande, der i saa Henseende fra Fødselsstiftelsens Side ere bleve opstillede. Jeg har med megen Interesse læst i Bilagene, der følge Lovforslaget, de Skrivelser, der ere affattede af Inspektøren ved Plejestiftelsen og af Professor Leopold Meyer. Det forekommer mig, at den sidste Skrivelse er af et noget underligt Indhold. Han kan ikke forstaa, at der i og for sig kan være andet end Fordringer af væsentlig formel, juridisk Art, der kunne foranledige et Barn til at ønske at vide sin Moders Navn. Han mener, at det ingen Interesse har for Barnet at kende det, thi, siger han, Barnet vil blive plejet, ernæret og opdraget ganske ens, hvad enten Fødselen anmeldes eller ikke. Det forekommer mig, at det er en Underken-

delse af den Betydning, som det har for ethvert Menneskebarn at kende sin Moder og vide, hvad det vil sige at have en Moder. Enhver af os, der har følt Velsignelsen og Betydningen af, at vi have haft en Moder, der fra vor spæde Alder har taget sig af os, elsket os, taget sig af vor Opdragelse, fulgt os i Sorg og Glæde, kunne ikke forstaa den ærede Professor, naar han mener, at det ikke har nogen væsentlig Betydning. Her har man alt for meget fæstet Opmærksomheden paa den legemlige Opdragelse og ikke følt den etiske Betydning, det har, at ethvert Barn ved sin Moders Navn og kender hende.

Det forekommer mig at være en ret umenneskelig Foranstaltning at opretholde en Tilstand, hvorved man nægter Menneskebørn at faa at vide, hvem der er deres Fader, og hvem deres Moder. Det kan være ret behageligt for adskillige Mænd i forskellige Samfundsstillinger, at de, naar de komme uheldigt af Sted og blive Fader til et saadant Barn, kunne faa deres Navn skjult. Men jeg synes, at Samfundet ikke kan være bekendt at opretholde saadanne Tilstande. Og jeg vil protestere imod, at man vedvarende beholder den Tilstand, man har ved Fødselsstiftelsen, hvorved en Fader til et uægte Barn kan faa sit Navn hemmeligholdt. Den Mand, der vil sætte Børn i Verden, maa vedkende sig det og tage Følgen deraf lige saa godt som Moderen. Naar man siger, at det vil give Anledning til, at der fødes i Dølgmaal, Barnemord osv., tror jeg ikke derpaa. De Bestemmelser, der gælde for Fødselsstiftelsen, og som man i alt væsentligt søger at opretholde, ere Bestemmelser, der ere givne af Mænd fra en svunden Tid. Lovene ere skrevne af Mænd. Det synes, som om Mændene søge saa godt som muligt ved Lovene at dække sig og saa lade staa til, i Stedet for at man maa kræve for Barnets Skyld, at det i Fremtiden kan faa at vide, hvem der er dets Fader, og hvem der er dets Moder. Det er mærkeligt, at det er Kultusministeriet, der her stritter imod. Jeg synes, det er en løjerlig Kultus, man her søger at bevare. Den samme Kultusminister, som sørger for, at Lærere og Lærerinder i alle Skoler indprente Børnene de 10 Bud og lære dem det 4de Bud, at de skulle ære deres Fader og Moder, sørger for, at Hundreder, ja maa ske mange Tusinder af Børn ikke maa faa at vide hverken Faders eller Moders Navn. Det synes at være ret inkonsekvent. Jeg er den højtærede Justitsminister taknem-